

Sygn. akt III Cz 1451/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Krystyna Hadryś

Sędziowie SO Tomasz Tatarczyk

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. B.

przeciwko (...) Bank Spółce Akcyjnej we W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 12 stycznia 2015 r., sygn. akt I C 539/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Krystyna Hadryś SSO Tomasz Tatarczyk

Sygn. akt III Cz 1451/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 12 stycznia 2015 roku Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu według właściwości miejscowej. W uzasadnieniu wskazał, że pozwana ma siedzibę we W., a w odpowiedzi na pozew podniosła zarzut niewłaściwości miejscowej. Orzeczenie oparto na podstawie art. 200 § 1 k.p.c. w związku z art. 30 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie złożył powód i wniósł o przekazanie sprawy do Sądu Okręgowego w Gliwicach z uwagi na art. 35 k.p.c. W uzasadnieniu wskazał, że pozew złożył w sprawie o naruszenie dóbr osobistych żądając odszkodowania, a zgodnie z art. 17 k.p.c. właściwym w takich sprawach jest Sąd Okręgowy. Jednocześnie wskazał, że naruszenie dóbr osobistych jest czynem niedozwolonym, a to powoduje, że można wytoczyć powództwo przed tym sądem, w którego okręgu nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę. Szkada ta nastąpiła w miejscu zamieszkania powoda w T., bo tam pozwana kierowała pisma i monity, to w bankach w T. powód nie mógł otrzymać żadnych kredytów z uwagi na wpis do BIK.

Pozwana wniosła o oddalenie zażalenia i zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego na jej rzecz.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie należy zauważyć, że powód niewłaściwie interpretuje treść art. 17 pkt 1 k.p.c., albowiem tylko sprawy o prawa niemajątkowe i łącznie z nimi dochodzone roszczenia majątkowe należą do właściwości wyłącznej Sądu Okręgowego. Natomiast powód w swoim pozwie żąda ochrony prawa niemajątkowego, ale w zamian za jego naruszenie domaga się zasądzenia zadośćuczynienia w wysokości 50000 zł. Jego żądanie jest więc stricte majątkowe, a jako takie na podstawie art. 17 pkt 4 k.p.c. nie wchodzi w skład właściwości wyłącznej Sądu Okręgowego, albowiem żądanie nie przekracza 75 000 zł (por. wyrok Sądu Najwyższego z 18 kwietnia 2008 r., sygn. akt II CSK 636/07, LEX 6463332, postanowienie Sądu Najwyższego z 15 grudnia 2006 r., sygn. akt III CZ 85/06, LEX 610087, uchwała Sądu Najwyższego z 5 października 2006 r., sygn. akt I PZP 3/06, OSNP z 2011 r., nr 11-12, poz. 151).

Dlatego też żądanie powoda zgłoszone w pozwie datowanym na 1 kwietnia 2014 roku nie należy do wyłącznej właściwości Sądu Okręgowego działającego jako sąd I instancji.

Trzeba podkreślić, że powód w pozwie w żaden sposób nie wskazywał właściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach, a jedynie opisał zachowanie pozwanej jako naruszające jego dobra osobiste. Istotne jest jednak to, że art. 35 k.p.c. nie odnosi się do miejsca, gdzie szkoda powstała, ale do miejsca, gdzie nastąpiło zdarzenie ją wywołujące.

W zażaleniu powód wyraźnie wskazuje na to, w którym miejscu nastąpiła szkoda opisując, że doszło do tego w T. i wskazując, że to tam były kierowane pisma i monity przez pozwaną oraz w bankach w T., bo tam nie mógł otrzymać kredytu. Dlatego jego zdaniem w miejscu zamieszkania powoda następowały czyny naruszające jego dobra osobiste.

Właściwość przemienna wynikająca z art. 35 k.p.c. jest uzależniona od tego gdzie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę. Zgodnie z twierdzeniami powoda zawartymi w zażaleniu ta szkoda miała miejsce w T., to tam do tej szkody doszło. Natomiast istotne dla tego przepisu nie jest to gdzie do szkody doszło, ale gdzie nastąpiło zdarzenie ją wywołujące. Zarówno z pozwu, jak i z zażalenia wynika, że szkoda była związana z działaniami pozwanej, która pisała pisma, wystosowywała wnioski i dzwoniła do powoda. Z tego wniosek, że te czynności - zdarzenia wywołujące szkodę - miały miejsca poza miejscem zamieszkania powoda, a więc poza T., gdyż pozwana ma siedzibę we W., a powód nie wykazuje, że te czynności miały miejsce w T.. Uzasadnione jest więc twierdzenie, że zdarzenia wywołujące szkodę powstały we W. - bowiem to stamtąd wychodziły pisma, monity, telefony i wnioski.

Dlatego też nawet przyjęcie, że powód składając pozew w Sądzie Rejonowym w Tarnowskich Górach dokonał wyboru właściwości miejscowej przemieszanej na podstawie art. 35 k.p.c., bez wskazania szczegółowo w pozwie dlaczego wybiera właśnie ten sąd, nie może stanowić o właściwości tego sądu do rozpoznania sprawy. Z okoliczności sprawy i przepisów, na które powód się powołuje (art. 35 k.p.c.) wyraźnie bowiem wynika, że zdarzenie wywołujące szkodę nie powstało w T., tam co najwyżej mogła nastąpić szkoda.

Dlatego też zarzuty zażalenia są bezzasadne, a zastosowane regulacje prawne prawidłowe wobec niewykazania przez powoda, że do zdarzenia wywołującego szkodę doszło w T..

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 1 i 2 k.p.c. należało orzec jak w sentencji. Orzeczenie o kosztach postępowania zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c. zapadnie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Krystyna Hadryś SSO Tomasz Tatarczyk